

A Fővárosi Ítéltábla képviselő törvényes képviselő által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Sári Miklós főosztályvezető által képviselt Nemzetgazdasági Minisztérium (1054 Budapest, Honvéd utca 13-15.) alperes ellen közérdekű adat közlése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. február 15. napján meghozott 35.P.20.030/2016/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

A felek az első- és másodfokú költségeiket maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül közölje a felperessel a felszámolói névjegyzék vezetése során keletkezett a Pénzügyminisztérium által .../2000 számon kezelt, a ... Elnökétől 1999 októberében-novemberében, a Pénzügyminisztériumhoz érkezett elnöki beadványt és az alapján, illetve az azzal összefüggésben keletkezett pénzügyminisztériumi iratok másolati példányát.

A megállapított tényállás szerint a Pénzügyminisztérium Jogi és Koordinációs Főosztálya .../2000/4. számon a ... Elnökének 2000. február 16. napján levelet írt, melyben az áll, hogy a felszámolói névjegyzékből való törlés ügyében történt minisztériumi megkeresésre adott gyors elnöki választ köszönik. A Pénzügyminisztérium jogutódja az alperes.

A felperes 2015. december 21. napján adatigénnyeléssel élt az alperes felé, melyben kérte, hogy az alperes közölje a Pénzügyminisztériumnál a felszámolói névjegyzék vezetése során keletkezett, a Pénzügyminisztérium által .../2000. számon kezelt ... Elnökétől 1999. október-novemberében a PM-hez érkezett elnöki beadványt és az az alapján, illetve az azzal összefüggésben keletkezett PM iratok másolati példányait.

Az alperes a 2016. január 4. napján kelt válaszában a kért adatok kiadását megtagadta arra való hivatkozással, hogy az alperes irattáraiban a felperes által megjelölt irat nem lelhető fel.

A felperes a keresetében a korábbi adatigénnyelésében meghatározott adatok közlésére kérte kötelezni

az alperest.

A per során az alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak tartotta, a tényállást a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. § (1) bekezdése alapján a felperes nyilatkozata, valamint a rendelkezésre álló okiratok alapján állapította meg.

Rögzítette, hogy az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 26. § (1) bekezdése alapján az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek vagy személynek (a továbbiakban együtt: közfeladatot ellátó szerv) lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatot és közérdekből nyilvános adatot - az e törvényben meghatározott kivételekkel - erre irányuló igény alapján bárki megismerhesse.

A peres felek között nem volt vitás, hogy az alperes közfeladatot ellátó szervnek minősül.

A tények vonatkozásában alperesi védekezés hiányában a felperes által előadottakat való ténynek fogadta el az elsőfokú bíróság.

Hangsúlyozta, hogy az Info tv. 31. § (2) bekezdése értelmében a megtagadás jogszerűségét és a megtagadás indokait az adatkezelőnek kell bizonyítania. Miután a perben az alperes semmilyen előadást nem tett arra vonatkozóan, hogy mi volt a korábbi megtagadás indoka, a bíróság a bizonyításra szoruló tényekről sem tájékoztatta az alperest.

Rámutatott arra is, hogy a felperes által csatolt, 2000. február 16. napja keltezésű Pénzügyminisztérium Jogi és Koordinációs Főosztálya által írt levél tartalmazza a .../2000. hivatkozási számot, ennek megfelelően a felperes azt is igazolta, hogy ilyen ügyszámon iratok keletkeztek az alperesi jogelődnél, a Pénzügyminisztériumnál. Mivel a Pénzügyminisztériumnak jogutódja az alperes, erre való tekintettel a bíróság kötelezte az alperest a felperes által megjelölt adatok kiadására.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben előadta, hogy a felszámoló névjegyzékéről szóló 114/2006. (V. 12.) Korm. rendelet 4. § (1) bekezdését a 169/2012. (VII. 20.) Korm. rendelet módosította, amelynek értelmében 2012. szeptember 15. napjától a felszámoló névjegyzékét vezető szervként a Kormány a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatát jelölte ki.

A hatáskörváltozásra tekintettel az alperes a perrel érintett teljes iratanyagot átadta a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának.

Álláspontja szerint emiatt a Pénzügyminisztériumnak nem jogutóda, az alperes a perbeli jogképesség hiányát a perrel érintett joganyag átadás-átvételi jegyzőkönyvének másolati példányával támasztotta alá. Az érintett iratokat az NGM 1526/2000 iktatószám alatt, a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet 2. § 45. pontja szerinti szerelt - véglegesen összekapcsolt - iratként adta át. A szerelés tényét az iktatókönyv másolata tartalmazza.

Megjegyezte, hogy a felperes már a jelen pert megelőzően - egyébként helyesen - a felszámoló névjegyzékét jelenleg vezető Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz fordult azonos tárgyban, így annak ismeretében folytatta a pert, hogy tudta az alperes nem adatkezelője a perrel érintett iratoknak.

A felperes a másodfokú tárgyaláson előadott fellebbezési ellenkérelmében azt adta elő, miszerint az

elsőfokú határozat megváltoztatásának objektív akadálya van, mégpedig az, hogy az elsőfokú bíróság az alperes mulasztására is tekintettel hozta meg határozatát. A fellebbezésben előadottakra tekintettel nem lehetséges az ítélet módosítása, mivel az tartalmilag és indokai alapján helyes. Amennyiben az alperes az elsőfokú eljárás során nem mulaszt, igazolhatta volna a fellebbezésben foglaltakat és a felperesnek lehetősége lett volna a helyes jogutód perbevonására. Emiatt legfeljebb csak az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére kerülhet sor. Az alperes csak a fellebbezéséhez csatolt irattal kísérelte meg igazolni a kért anyagok átadását, de ennek figyelembe vételére a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban már nem kerülhet sor.

Az alperesi fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

A Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján teljes terjedelmében vizsgálta felül és azt megváltoztatta.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a felperessel abban, hogy az ítélet Pp. 253. § (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezése indokolt az alperesi fellebbezésben előterjesztettek miatt. A Pp. 235. § (1) bekezdése szerint a fellebbezésben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a fellebbezés irányul és elő kell adni, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az első fokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására, vagy az első fokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az az első fokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul; a 141. § (6) bekezdésében foglaltakat azonban ebben az esetben is alkalmazni kell.

A közérdekű adatigény esetén az Info tv. 26. § (1) bekezdése alapján mindig vizsgálni kell, hogy a felperes helyesen jelölt-e meg az adatkezelőt. Ennek vizsgálata azonban az ügy érdemére tartozó kérdés, ezért amennyiben helytelenül jelöli meg az adatkezelőt, nem alkalmazható a Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontja.

A perben erre az érdemi vizsgálatra azért sem kerülhetett sor, mert az alperes a perben érdemi védekezést nem terjesztett elő, a felperes pert megelőző kérelmére pusztán annyit válaszolt, hogy a kért adatok nincsenek a birtokában, ennek okát azonban nem jelölte meg.

Az elsőfokú bíróságnak hivatalból nem volt kötelezettsége ennek vizsgálata figyelemmel arra, hogy a felperes keresetében nyilatkozott arról, hogy mire alapítja az alperes jogutódlását. A perben sem vitatott tény volt, hogy korábban a Pénzügyminisztérium volt az igényelt adatok kezelője.

Az alperesi fellebbezésben foglaltak azonban teljesen egyértelműen igazolták, hogy az igényelt adatok ténylegesen a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatához kerültek, ezért nyilvánvaló, hogy az elsőfokú bíróság ítélete helytelen, végrehajthatatlan.

A fellebbezésben előadottak azonban nem minősülnek olyan új ténynek, vagy bizonyítéknak, amelynek vizsgálata a fellebbezési eljárásban kizárt lenne. Az alperes ugyanis olyan jogszabályi hivatkozást tett, ami az adatkezelő személyét egyértelműen meghatározza és amely jogszabály hatálya már az adatigény benyújtásakor is fennállt.

A felszámolók névjegyzékéről szóló 114/2006. (V.12.) Korm. rendelet 4. § (1) bekezdésének adatigényléskor hatályos rendelkezése szerint, a felszámolók névjegyzékét vezető szervként a Kormány a Felszámolók Névjegyzékét Vezető Hatóságot (a továbbiakban: felszámolók

névjegyzékét vezető hatóság) jelöli ki, amely az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter által vezetett minisztérium - e rendeletben foglalt hatósági ügyek tekintetében nem utasítható - önálló szervezeti egysége.

Ebből viszont az is következik - figyelemmel az alperes által hivatkozott, a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményéről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet rendelkezéseire -, nincs érdemi jelentősége annak, ezért vizsgálni, bizonyítani sem szükséges, hogy a kért adatokat az alperes, mint a Pénzügyminisztérium általános jogutódja a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának, mint a névjegyzék vezetésére megjelölt szervnek átadta a 114/2006. (V. 12.) Korm. rendelet éppen hatályos rendelkezései szerint. Jelenleg ugyanis már nem ez a szervezet, hanem a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium kezeli ezeket az adatokat, tehát az Igazságügyi Szolgálat sem lenne kötelezhető azok kiadására. Mindettől függetlenül az alperes okirati dokumentációval igazolta a perben is érintett iratok átadását.

Miután ezen rendelkezések alapján az adatkezelő személye egyértelműen meghatározható volt, azaz minden további bizonyítás nélkül bebizonyosodott a kereset jelen per alperesével szembeni alaptalansága, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság megváltoztatta és a keresetet elutasította. Az ítélet hatályon kívül helyezése esetén sem lehetséges más tartalmú döntést hozni, még a helyes adatkezelő perbevonása esetén sem, mert a pert megelőző kérelmet a felperes csak az alperesnél terjesztette elő, ezért az Info tv. 31. § (1) és (3) bekezdésében írt rendelkezések alapján az előzetes eljárás lefolytatása nélkül eredményesen per nem kezdeményezhető. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a per során felvonult miniszteriális szervek között nem szervezeti jogutódlás történt, csak egyes tevékenységek vonatkozásában módosult a hatáskör.

Az alperes a perre egyértelműen okot adott, a másodfokú eljárás lefolytatására ugyancsak a mulasztására vezethető vissza, ezért ugyan a fellebbezése eredményes volt, azonban a másodfokú bíróság perköltség viselésére egyik felet sem kötelezte a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján. Figyelemmel volt ennek során arra is, hogy a felperes nem vitatta azt az alperesi megjegyzést, hogy más eljárásból tudomással rendelkezett arra vonatkozóan, hogy általa igényelt adatoknak jelenleg mely szerv a jogszabály szerint kijelölt kezelője.

Az eljárás az 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2016. július 6.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bírő

dr. Istenes Attila s.k.
bíró